

Література.

1. Катасонов В.Ю. Проектное финансирование: организация, управление риском, страхование / В.Ю. Катасонов, Д.С. Морозов. – М.: АНКИД, 2000. – 272 с.
2. Головінов О.М. Пріоритетні напрями розвитку і проблеми фінансування інноваційної діяльності [Електронний ресурс] / О.М. Головінов, А.І. Ковтун. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com/11_EISN_2010/Economics/64084.doc.htm
3. Васильєва Т.А. Суб'єктно-об'єктний взаємозв'язок банківської системи і ринку інноваційного інвестування / Т.А. Васильєва // Вісник СумДУ. – Серія «Економіка». – 2009. – № 1. – С. 168-175.
4. Корінько М.Д. Інновації у діяльності суб'єктів господарювання / М.Д. Корінько // Актуальні проблеми економіки. – 2009. – № 5(95). – С. 149-153.
5. Кузнєцова А. Банківський сектор України як джерело фінансування інвестиційно-інноваційної діяльності / А. Кузнєцова, Я. Карпа // Вісник НБУ, – 2011. – №1. – С. 60-63.

ПРОБЛЕМИ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ ТА МОЖЛИВІ ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ

***Фролова А.М., студентка*,
Харківський національний технічний університет
сізьського господарства імені Петра Василенка***

Сільське господарство є одним із найважливіших секторів народного господарства України, тут зосереджено близько 30% основних виробничих фондів; працює майже третина загальної чисельності працівників, зайнятих у народному господарстві; виробляється третина національного доходу, формується 70% роздрібного товарообігу. Продукція АПК є однією з основних статей експорту. Україна має великий потенціал для розвитку сільського господарства, як однієї з основних конкуруючих галузей на світовому ринку.

Наразі проблеми сільського господарства досягли такого кризового стану, що фермери не можуть впоратися з цими проблемами власними силами. Кожного року рівень сільського господарства занепадає через високі витрати та малі прибутки

* Науковий керівник – Нікітіна О.М., асистент

підприємців/фермерів. Загалом сільське господарство України має всі умови для розвитку, оскільки географічне положення і ґрунти є цілком сприятливими для ведення сільського господарства, земельні ресурси представлені чорноземами звичайними і південними, які характеризуються високою природною родючістю і найбільш піддаються антропогенному впливу.

Серед основних проблем, які торкнулися вітчизняного сільського господарства виділяють такі:

1) техніко-технологічна база України в с/г є дуже застарілою. Вітчизняна машинобудівна промисловість, що нараховує майже півтори сотні підприємств, не модернізована, оснащена технічно застарілим устаткуванням, технологічно відстала: зношеність технологічного устаткування досягає 70-80%, його середній вік - 30-35 років, а самі технології виробництва машин – жорсткі. Із-за технічних несправностей і фізичного зносу щорічно не використовується третина тракторів, комбайнів та інших машин;

2) високі ціни на паливе, які роблять неможливим високорентабельне виробництво сільськогосподарської продукції;

3) відбувається процес «старіння» с/г кадрів. Молоде покоління все частіше іммігрує у великі міста, де є всі умови для навчання та праці, цікавого відпочинку, через що частина кваліфікованих конструкторських, інженерно-технічних і робочих кадрів вже вважається втраченою;

4) значна частина с/г продуктів не знаходить збуту внаслідок пасивності споживчої кооперації, край повільного становлення с/г обслуговуючих кооперативів і кредитних спілок на селі;

5) умови використання сільськогосподарських угідь не покращує ситуації. Більша частина чорноземів вже виснажені, вони втрачають свою продуктивність через недотримання правил обробки землі. Ґрунти не підтримуються добривами та іншими корисними елементами. А вміст гумусу зменшується з кожним роком. На території України нараховується 57,5% ґрунтів, що страждають від ерозії. Цей процес різко зростає внаслідок низької культури землеробства, застарілих методів обробки ґрунту;

6) Стан державної підтримки сільського господарства. Існують основні нормативно-правові акти, що визначають державну підтримку аграрної галузі в Україні. Це закони України «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві», «Про державну підтримку сільського господарства України», «Про основні засади державної аграрної

політики на період до 2015 р.», Державна цільова програма розвитку українського села на період до 2015 р.. А також у 2005 р. було створено Аграрний фонд України. Низький рівень обізнаності селян щодо можливостей одержання ними державної допомоги, складний процедурний механізм і непрозорість її отримання, внаслідок чого основна маса вітчизняних товаровиробників, які такої підтримки потребують, залишаються поза її межами.

7) через розвиненість корупції, нестабільність політичної та економічної ситуації в країні, недостатній розвиток фінансової системи держави та труднощі в роботі з вітчизняними партнерами, потік іноземних інвестицій, а особливо в с/г майже відсутній.

Оскільки с/г виробництво має переважно сезонний характер, то нормальне функціонування галузі вимагає раціонального й обґрунтованого співвідношення між власними та залученими коштами. Тому зростає необхідність пошуку зовнішніх джерел, найбільш розповсюдженим серед яких є кредити. Банківські позики допомагають розвиватися промисловості, малому підприємству та сільському господарству але для забезпечення сталого розвитку потрібні передусім середньо- та довгострокові кредити. Короткострокове кредитування розв'язує проблему отримання відповідних ресурсів для проведення польових робіт, а довгострокове кредитування є передумовою розширення та оновлення виробничих фондів. Характерною ознакою сучасного стану кредитування с/г підприємств України є домінування короткострокових кредитів. За даними Міжнародної фінансової корпорації 77% сільськогосподарських товаровиробників використовують кредити для закупівлі паливно-мастильних матеріалів, 48% - на закупівлю засобів захисту рослин 36% - на придбання посівного матеріалу. Тільки 13% підприємств використовують кредити на технологічне оновлення виробництва а 6% - на його розширення.

Сільське господарство відіграє важливу роль у загальному економічному розвитку країни, оскільки створює робочі місця, забезпечує населення продовольчими товарами, а промисловість сировиною. Тому нагальною є необхідність прискорення процесів реформування аграрного сектору України, запровадження цілеспрямованих заходів державної політики, спрямованих на розвиток сільського господарства як життєво важливого чинника становлення економіки країни.